

Arrest

nr. 212 098 van 7 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. VAN DER LINDEN
Waversesteeweg 214
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 4 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. VAN DER LINDEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 21 september 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 30 september 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 februari 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 mei 2017 en op 23 maart 2018.

1.3. Op 30 april 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijn en bent u net zoals uw ouders geboren en getogen in Kharbata el Mesbah op de Westbank. U bent een soennitische moslim van Arabische origine. U ging tot het vierde leerjaar naar school en ging vervolgens aan de slag in de bouw. U werd als kind via de bergen naar Israël gesmokkeld om er te werken in de bouw. U huwde met M.(...) H.(...) en heeft vijf kinderen. In Kharbata woonde u aan de grens met een Israëlische nederzetting. In het verleden zwermden er regelmatig gemaskerde mannen rond in uw tuin van waaruit ze de nederzetting bestookten.

In 2013 werd u bedreigd door gemaskerde mannen. Ze verdachten u ervan samen te werken met de Israëli's en beschouwden u als een verrader. Het Israëlische leger kwam regelmatig uw huis doorzoeken op zoek naar de gemaskerde mannen. Op een dag werd u door het Israëlische leger weggevoerd en ondervraagd over de praktijken van de gemaskerde mannen. U vertelde hen dat u niets wist en u werd terug naar huis gebracht. Een week later werden twee dorpsbewoners, S.(...) M.(...) en B.(...) S.(...) opgepakt. De gemaskerde mannen dachten dat u hen verraden had aan het Israëlische leger. Een week later kwamen de gemaskerde mannen bij u langs. Ze zeiden dat u naar Kherba moest gaan. U was er van overtuigd dat u verminkt zou worden als u op hun aanbod inging. U werd immers als verrader beschouwd. Drie dagen later werd er nog een brief bij u binnen gegooid waarin stond dat u een verrader bent, voor Israël werkt en dat ze u wel zullen krijgen. U besloot Kharbata te verlaten.

U verliet Kharbata in april 2013. U vluchtte naar uw zus S.(...) in de bergen in Beit Liqya waar u gedurende een tweetal weken bleef. U werd over de grens gesmokkeld naar Israël. Daar sliep u in de Rishoun, in Bir Yakoub en in el Bayaraat. U ging op 1 augustus 2013 terug naar Kharbata. Op 2 augustus 2013 hoorde u gemaskerde mannen op straat zeggen dat ze wisten dat u in Kharbata was. U vluchtte naar het huis van uw broer en vroeg hem niet open te doen voor de gemaskerden. U vluchtte via het raam het huis uit en zo naar de bergen. De mannen probeerden uw broer te overtuigen toch de deur open te doen. Uw andere broer belde later naar uw zus en zei dat het huis van de broer waar u uw toevlucht gezocht had, gebombardeerd was. Ze dachten dat zowel u als uw broer omgekomen waren. U bleef nog een tweetal weken bij uw zus en stak de grens met Israël weer illegaal over. U bleef een kleine twee jaar in Israël. U werkte er illegaal in de bouw. Uw schoonvader regelde een paspoort en een toestemming via een reisbureau om naar Jordanië te gaan. U nam in Jordanië het vliegtuig naar Turkije. Uw reis zette zich verder via Griekenland en Oostenrijk tot u aankwam in België op 21 september 2015. U vroeg op 30 september 2015 asiel aan.

Op 14 februari 2016 heeft het Israëlische leger uw huis in beslag genomen. Uw vrouw en kinderen verhuisden naar het huis van uw schoonvader in Kharbata. De gemaskerde mannen zouden uw kinderen proberen te ontvoeren. Uw kinderen worden door andere kinderen gepest omdat u als een collaborateur met Israël aanzien wordt.

Op 21 juni 2016 werd u door de rechtbank van eerste aanleg te Eupen het statuut als Staatloze toegekend.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten neer : uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, een geboorteakte van uw vrouw en uw kinderen, overlijdensaktes van uw ouders. Verder legt u een kopie voor van overlijdensattest en een begrafenisattest van uw broer als ook twee foto's van het Israëlische leger bij u op het balkon en een kopie van uw geboorteakte. U legt eveneens een Cd-rom neer met beelden in verband met de inname van uw huis door het Israëlisch leger en een filmpje van YouTube waarin de ontploffing van het huis van uw broer te zien is en een medisch attest. In uw administratief dossier bevindt zich eveneens een kopie van een deel van uw paspoort dat in het bezit was van de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U legde een psychologisch attest neer om uw problematische psychische gezondheidstoestand mee aan te tonen. Tijdens het onderhoud hebben zich echter geen situaties voorgedaan op basis waarvan geconcludeerd kan worden dat u niet in staat was om uw

asielmotieven naar behoren uiteen te zetten. U gaf op het einde van het gehoor aan alle vragen en de tolk goed begrepen te hebben. U stelde eveneens dat u de redenen waarom u in België asiel aanvraagt, heeft kunnen toelichten. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse van uw verzoek om internationale bescherming door het CGVS dient vervolgens te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.

Allereerst dient er te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden problemen waardoor u Kharbata in 2013 zou hebben moeten verlaten.

U zou omwille van problemen met gemaskerde mannen de Westoever ontvlucht zijn (CGVS I p.17). U heeft evenwel geen idee wie die gemaskerde mannen zijn of tot welke groepering ze zouden behoren. Het zouden mensen zijn die strijden tegen de kolonisten en die ze lastig vallen, maar meer weet u niet. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat ze al sinds u kindertijd actief zijn in de regio waar u geboren en getogen bent. Ondanks dat er geruchten over de mannen de ronde doen, heeft u geen idee over wie het precies gaat (CGVS I p.18). De enige informatie die u kon verschaffen was dat ze uit anderen dorpen kwamen. Meer wist u niet te vertellen over de actoren van uw voorgehouden vervolging. Gezien de Palestijnse context, uw herkomst en uw bewering dat u persoonlijk gevisieerd en bedreigd werd door deze gemaskerde mannen en bovendien beweerdelijk door de Israëli'sche autoriteiten werd opgepakt en ondervraagd over deze gemaskerde mannen, mag er worden verwacht dat u meer details kunt geven over uw belagers. De vaststelling dat u hier niet in slaagt ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Deze u onbekende mannen zouden u er van verdenken samen te werken met de Israëli's. Deze blaam rustte volgens u reeds enkele jaren op uw schouders (CGVS I p.19). De Israëli's kwamen ook reeds jarenlang bij u langs, omdat u ervan verdacht werd dat u de gemaskerde mannen onderdak bood (CGVS I p.19). Na een aanslag van de gemaskerde mannen waarbij een belangrijke kolonist gedood werd, werd u door de Israëli's opgepakt en meegenomen ter ondervraging. U hield vol dat u niets wist. De gemaskerde mannen verdachten u ervan twee van de hen, S.(...) M.(...) en B.(...) S.(...) verraden te hebben (CGVS I p.19, p.20). Merkwaardig genoeg bent u de enige persoon van het dorp die opgepakt werd ter ondervraging. Er was nochtans een belangrijke kolonist gewond geraakt. Het lijkt dan ook aannemelijk dat de Israëli's niet op één paard wedden, maar meerdere personen ondervragen om iets te weten te komen. Zeker aangezien de enige persoon die ze oppakten klaarblijkelijk geen nuttige informatie kon verschaffen. U kon hier evenmin een verklaring voor geven (CGVS I p.20). Ondanks dat u geen informatie verschaftte over de identiteit van de belagers en er voorts niemand anders uit de buurt opgepakt werd zouden er nadien toch twee personen opgepakt. U weet echter niets te vertellen over de twee personen die gearresteerd werden (CGVS I p.21). U wist niet of ze politiek actief waren en u wist niet of ze tot de gemaskerde mannen behoorden (CGVS I p.21, p.22). Ondanks dat iedereen alles wist over iedereen in het dorp en er veel geroddeld werd, kunt u geen details verschaffen beide personen. Meer nog, u wilde er zelfs niets van horen (CGVS I p.22). Uw desinteresse en gebrek aan kennis over de daders en de personen die mede aan de oorzaak van uw voorgehouden probleem liggen is opvallend en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Een week nadat de Israëli's u opgepakt hadden ter ondervraging kwamen de gemaskerde mannen bij uw thuis langs. Ze zeiden dat u zich binnen de drie dagen moest melden. Ze gooiden een brief binnen en beschuldigden u ervan voor de Joden te werken. Er stonden vier of vijf mannen voor de deur. U kon niet zien of ze al dan niet gewapend waren. Een van de vier mannen kwam tot bij u en de anderen verstopten zich tussen de olijfbomen. Het is niet geloofwaardig dat de mannen u niet gewoon meenamen als ze voor uw deur stonden, maar u vroegen u na drie dagen te melden op een welbepaalde plaats (CGVS I p.22). Toen u geconfronteerd werd met deze bedenking wijzigde u uw verklaringen en gaf aan dat de mannen niet tegen u maar tegen uw vrouw praatten (CGVS I p.23). Deze post factum wijzigingen aan uw verklaringen kunnen niet overtuigen. Bovendien is het niet geloofwaardig dat die gewapende mannen, indien uw tweede versie gevolgd wordt, niet tot huiszoeking overgegaan waren. Ze waren er immers van overtuigd dat u hun kompanen verraden hadden. Dat ze dan niet meer moeite doen om u op te sporen is hoogst ongeloofwaardig. De gemaskerde mannen zouden gevraagd hebben om u vrijwillig aan te geven. Ook deze door u geschetste gang van zaken is ongeloofwaardig. Klaarblijkelijk hadden ze in het verleden al mensen uit andere dorpen vermoord en gedumpt. De groep kent geen genade, zo zegt u

(CGVS I p.23). Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat iemand ooit op een dergelijke uitnodiging zou ingaan. Het geeft de gezochte immers een kans om te vluchten binnen het aangegeven tijdsbestek.

In de twee jaar tussen uw vertrek uit Kharbata in 2013 en uw vertrek uit Israël heeft uw familie bovendien geen noemenswaardige problemen gehad gelinkt aan de reden waarom u Kharbata verliet. U verklaarde dat ze bang waren en uw kinderen gepest werden aangezien u als een verrader aanzien wordt (CGVS I p.8). U haalde eveneens aan dat de gemaskerde mannen, uw kinderen al jarenlang volgden en probeerden te ontvoeren. Het is niet overtuigend te stellen dat men gedurende twee jaar kinderen probeert te ontvoeren, ofwel gebeurt dit ofwel niet. U werd geconfronteerd met deze bedenking waarop u uw verklaringen eens te meer aanpast en stelt dat er mensen met auto's passeerden in de straat en dat uw kinderen door andere kinderen gepest worden (CGVS I p.5, p.6). Deze blote, vage en inconsistente verklaringen overtuigen allerm minst en ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft de evenementen die in het huis van uw broer gebeurden, in casu een voorgehouden bomaanslag en moord, kan er aangestipt dat deze voortvloeien uit uw voorgehouden probleem met de gemaskerde mannen waar geen geloof aan gehecht wordt zoals supra toegelicht. Ter ondersteuning van dit beweerde vervolgingsfeit legt u enkel een Youtube filmpje neer. U heeft geen andere originele documenten om uw verklaringen mee te substantiëren. U verklaarde echter dat zowel de politie als de ambulance ter plaatse kwam. U heeft evenwel geen officiële documenten van het incident afgeleverd door politie of andere hulpdiensten. Dit is merkwaardig, bij een moord en bomaanval wordt er normaliter wel het één en ander op papier gezet. De vaststelling dat u geen enkel origineel officieel document kunt voorleggen dat betrekking heeft op deze voorgehouden gebeurtenissen en u er bovendien geen idee van heeft hoe u dit kunt verkrijgen en evenmin weet of uw familie deze zaken zouden kunnen verkrijgen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen (CGVS I p.25). U legde louter een Youtube filmpje neer van de ontploffing en de brand in het huis van uw broer. Nu dient er aangestipt dat u niet eens weet wie het gefilmd heeft. Uw familie zei dat het op Youtube stond en u heeft het gewoon opgezocht (CGVS I p.14). In ieder geval is het niet mogelijk om op basis van het filmpje uit te maken of het hier over het huis van uw broer gaat en evenmin kan er afgeleid worden waarom en door wie de aanval uitgevoerd werd. Een dergelijk filmpje heeft dan ook geen bewijswaarde wat betreft uw verklaringen omtrent de ontploffing van het huis van uw broer. Uw broer zou bij de ontploffing omgekomen zijn. Ook hier heeft u geen originele documenten van. U legt een kopie neer van een begrafenisattest neer. De overheidsinstanties waren de dag van zijn overlijden gesloten en u kon niet aan een overlijdensattest raken. Niemand zou op een later tijdstip de moeite gedaan om het overlijdensattest te gaan vragen (CGVS I p.15). Op het attest staat bovendien vreemd genoeg genoteerd dat men nog in afwachting is van het verslag van het labo inzake de reden van overlijden en niet dat hij door een ontploffing overleden is zoals u dacht (CGVS I p.15). Het is voorts merkwaardig dat u een begrafenisattest kon krijgen van iemand waar nog geen overlijdensattest van uitgereikt werd. U kon bijgevolg niet aannemelijk maken dat uw broer overleed ten gevolge van de ontploffing. Vreemd genoeg komt u na uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS op de proppen met een hoogst onduidelijke kopie van een document van het ministerie van lokaal bestuur opgemaakt in mei 2017 dat klaarblijkelijk een overlijdensattest betreft waarin wordt aangegeven dat uw broer om het leven kwam toen zijn huis op 2 augustus 2013 gebombardeerd werd. Dit document volstaat gezien bovenstaande evenwel allerm minst als bewijs dat uw broer om het leven kwam door een bomaanslag, laat staan dat dit het gevolg zou zijn geweest van uw voorgehouden problemen of dat u persoonlijk geïnterviewd wordt met het oog op vervolging. Het betreft slechts een kopie van een document dat jaren na de voorgehouden gebeurtenis op aanvraag werd opgesteld door een persoon waarmee u klaarblijkelijk een familieband heeft (zie vertaling document).

Vervolgens moet er worden vastgesteld dat er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen betreffende de wijze waarop u Kharbata ontvluchtte. Volgens uw verklaringen heeft u in 2013 Kharbata verlaten omdat u de gemaskerde mannen vreesde. U zou toen illegaal naar Israël gevlucht zijn. U verklaarde initieel dat u gesmokkeld werd via illegale wegen in de bergen (CGVS I p.7). Tijdens het bijkomend onderhoud verklaarde u dat u in de koffer van een auto via de controlepost Maksoum te Beit Sira naar Israël gemokkeld werd. Uw smokkelaar M.(...) had een nieuwe, gele auto en zou daarom niet gecontroleerd worden. U kon zodoende in de koffer, samen met twee andere volwassen mannen probleemloos de controlepost passeren (CGVS II p.10). De Israël's aan de controlepost openden niet eens de koffer ter controle (CGVS II p.10). Los van het feit dat uw verklaringen niet overeenstemmen zijn de verklaringen die u aflegde in het kader van uw tweede onderhoud ongeloofwaardig. Vooreerst is het technisch gezien nagenoeg onmogelijk dat drie volwassen mannen in de koffer van een simpele personenwagen passen. Bovendien moet er aangenomen worden dat de grens tussen Israël en Palestina streng gecontroleerd wordt en dat dit ook gold voor de controlepost die u naar eigen zeggen

ongemerkt gepasseerd zou zijn. Dit blijkt ook uit de informatie waarover het CGVS beschikt. Uw verklaring dat M.(...) niet verdacht werd omdat hij een nieuwe, gele auto heeft, is allerminst aannemelijk (CGVS II p.9).

Uw verklaringen over uw verblijf in Israël als ook over de manier waarop u het land uiteindelijk verlaten heeft missen ten slotte ook elke geloofwaardigheid.

Tijdens uw twee jarig verblijf in Israël werd u volgens uw verklaringen regelmatig opgepakt door de Israëli's, zeven tot tien keer. U werd dan 24 uur vastgehouden en vervolgens teruggestuurd naar Beit Sira, daar waar u de grens illegaal had overgestoken (CGVS II p.10). Zo gauw u aan de grens werd afgezet, nam u evenwel dezelfde auto en keerde u illegaal terug naar Israël. Het is opnieuw niet geloofwaardig dat dit zo maar ging.

Volgens uw verklaringen diende u zelfs een document te ondertekenen waarin u aangaf dat de Israëli's u niet geslagen hadden. U moest eveneens bevestigen dat u niet nog eens illegaal naar Israël zou gaan (CGVS II p.10). U ondertekende deze documenten. Ondanks uw schriftelijke belofte werd u meermaals opgepakt zonder dat dit klaarblijkelijk noemenswaardige problemen opleverde. Deze verklaringen ondermijnen eens te meer de geloofwaardigheid van uw asiërelaas. Zeker gezien het feit dat u eveneens verklaart dat de Israëli's al meerdere keren bij u langs gekomen waren, aangezien ze u zouden linken aan de gemaskerde mannen die aanslagen op Israël pleegden (CGVS I p.19) en dat u na de moord op de bekende kolonist als eerste werd opgepakt. Uw verklaringen houden dan ook geen enkele steek.

Vervolgens diende te worden vastgesteld dat u pas na twee jaar vertrokken bent uit Israël. Dit terwijl u al had besloten de regio te ontvluchten na het incident in 2013 (CGVS I p.8). U verklaarde dat u pas in 2015 vertrokken was omdat u de kans niet gekregen had. U moest immers op uw documenten wachten. U beschikte niet over de connecties om aan de nodige documenten te komen om Israël te verlaten (CGVS I p.9). Dit kan niet overtuigen. U heeft uw documenten uiteindelijk op drie weken tijd in orde gebracht had. Uw schoonvader regelde dit, maar u heeft geen idee wat hij in het werk heeft gesteld om dit te realiseren. Dit alles althans volgens uw eerste versie van de voorgehouden feiten (CGVS I p.9). In het bijkomende onderhoud bleek het immers allemaal veel vlotter te zijn gegaan. U verklaarde dit keer dat u zelf het paspoort ging aanvragen bij het ministerie van binnenlandse zaken in Ramallah. U moest een formulier invullen, pasfoto's afgeven, meer voeten had het niet in de aarde (CGVS II p.11). U heeft in een half jaar tijd zelfs twee paspoorten aangevraagd. Het bleek dan ook niet zo moeilijk als u initieel beweerde om aan een paspoort te raken. Nadat uw Schengenvisum werd geweigerd kon u volgens de beambte in het kantoor beter een nieuw paspoort aanvragen om de procedure voor een visum voor Turkije aan te vragen vlotter te laten verlopen. Dit liep allemaal vlekkeloos en een week later was u vertrekkensklaar (CGVS II p.11, p.12, p.13).

Bovendien zijn uw verklaringen over hoe de stempel van het Griekse consulaat in uw paspoort is gekomen evenmin gelijklopend. U ontkende in eerste instantie in alle toonaarden dat u in Jerusalem geweest was en daar een visum aangevraagd had (CGVS I p.11, p.12). U gaf uiteindelijk schoorvoetend toe dat u in Jerusalem geweest was en er een visum aanvroeg (CGVS I p.12, p.13). Tijdens het bijkomend onderhoud zou u dan weer enkel in Jerusalem geweest zijn om te werken. U verklaarde dat u het visum aangevraagd had in een kantoor in Ramallah. U zou telkens u naar Ramallah reisde om belangrijke documenten te regelen u als vrouw verkleden (CGVS II p.12).

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen betreffende de voorgehouden problemen in 2013 en uw daaropvolgende persoonlijke situatie tot uw uiteindelijke vertrek.

Wat betreft de inname van uw huis na uw vertrek moet er worden opgemerkt dat deze gebeurtenis niet volstaat om te concluderen dat u daadwerkelijk nood zou hebben aan internationale bescherming.. Er moet immers worden vastgesteld dat dit klaarblijkelijk louter gebeurde om militair-strategische redenen waarvoor u overigens alle begrip lijkt te hebben aangezien u zelf stelt dat u enkel problemen kende met de gemaskerden en dat het Israëlische leger de enige actor in de regio is die voor bescherming kan zorgen (CGVS I, p. 4, 6). Of deze actie van het Israëlische leger onwettelijk of permanent zou zijn blijft daarenboven onduidelijk. In het filmpje dat u voorlegt wordt aangegeven dat de Israëli's over een bevelschrift beschikten dat geldig was voor acht dagen. Zelf ontkent u dit vreemd genoeg (CGVS II, p. 4). Uw familie is voorts niet naar de Palestijnse autoriteiten gestapt en evenmin naar de Israëlische autoriteiten die volgens u de controle over het dorp hadden. Uw familie berustte klaarblijkelijk gewoon in hun lot. Volgens u zou het geen zin hebben om een eventuele klacht in te dienen maar uit uw verklaringen

blijkt dat u eigenlijk niet goed weet wat er allemaal precies aan de hand is. Iets wat u wijt aan uw afwezigheid maar gezien de voorgehouden ernst van de situatie onbegrijpelijk is (CGVS II p. 4, 5, 6). Wat er ook van moge zijn, uw gezin verhuisde klaarblijkelijk vrijwillig en verblijft sindsdien bij uw schoonfamilie. Naast uw schoonfamilie heeft u nog een aantal andere familieleden wonen in Kharbata. U kan niet aannemelijk maken dat u daar niet zou kunnen verblijven bij een terugkeer naar Kharbata aangezien u louter verwijst naar de hierboven ongeloofwaardig bevonden problemen met de gemaskerde mannen (CGVS II, p. 3, 7, 8).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat niet toe te concluderen dat u in Kharbata daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uzelf, uw vrouw en uw kinderen en de overlijdensakte van uw vader en uw moeder zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. De documenten en de beelden betreffende het overlijden van uw broer werden supra reeds besproken. De beelden en foto's betreffende de inname van uw huis tonen hoogstens aan dat de Israëli's op het moment dat deze genomen werden in uw huis zaten. U kan op basis hiervan om de hierboven reeds aangehaalde redenen echter niet aannemelijk maken dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. Het medisch attest in verband met uw psychologische toestand wijzigt niets aan de appreciatie van de door u ingeroepen vluchtmotieven aangezien het geen enkele uitspraak doet over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven en de hoogst vage omschrijving dat "les symptômes ...ainsi que son bas niveau d'instruction, pourraient nuire à la qualité de son récit" niet volstaat om de hierboven gedane vaststellingen te vergoelijken of te weerleggen. De kopie van het paspoort legde u zelf niet voor en ondermijnde daarenboven de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Uit uw verklaringen hieromtrent ontstaat bovendien het ernstige vermoeden dat u niet van plan was om dit essentiële document voor te leggen maar dat u dit stuk en de bijhorende informatie trachtte achter te houden (CGVS I, p. 10-13).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de Israëlische operaties "Bewakers van onze Broers" (juni 2014) in de Westelijke Jordaanoever en "Beschermd Rand" in de Gazastrook (juli 2014) enorme spanningen veroorzaakten tussen Palestijnen, kolonisten en de Israëlische veiligheidsdiensten in de Westelijke Jordaanoever en Oost-Jeruzalem. Na de confrontatie tussen de Israëlische politie en enkele Palestijnen, die zich uit protest verschanst hadden in de moskee Al Aqsa, ontstond er in september 2015 een golf van geweld die zich vanuit Oost-Jeruzalem verspreidde over de gehele Westelijke Jordaanoever. In talrijke regio's mondten manifestaties uit in confrontaties met de Israëlische veiligheidsdiensten. Tegelijkertijd dook er een nieuw fenomeen op: Individuele Palestijnen, die geenszins verbonden waren aan een bepaalde groep, vielen kolonisten, Israëlische militairen of politieagenten aan met een mes. Deze onvoorspelbare aanvallen creëerden een klimaat van angst bij de Israëlische bevolking en leidde tot een stijging van het aantal Palestijnen die, louter omdat er vermoed werd dat ze van plan waren een aanval uit te voeren, preventief gedood werden door de Israëlische veiligheidsdiensten Dit type geweld concentreerde zich hoofdzakelijk in Jeruzalem en Hebron, maar kwam, weliswaar in mindere mate, ook voor in Ramallah, Qalqiliya en Bethlehem. Sinds april 2016 zijn het aantal confrontaties, manifestaties en aanvallen gepleegd door Palestijnen echter sterk verminderd. In september en oktober 2016 laaide het geweld weliswaar weer op in Hebron en Oost-Jeruzalem, doch minder hevig dan voorheen. De spanningen wakkerden opnieuw aan in juli 2017 toen de Israëlische autoriteiten beslisten om metaaldetectoren te installeren om zo de toegang tot de Tempelberg in Jeruzalem te controleren. Na 10 dagen van protesten besliste de Israëlische premier om de detectoren te verwijderen. Eind juli 2017 was de rust teruggekeerd.

Verder is er in de Westelijke Jordaanoever geen sprake van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëlische strijdkrachten. Echter, de door de Israëlische strijdkrachten uitgevoerde zoekacties en arrestaties lokken vaak een gewelddadige reactie langs Palestijnse zijde uit en leiden soms tot dodelijke confrontaties met de Israëlische ordetroepen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is beperkt. In de Westelijke Jordaanoever komen voorts regelmatig manifestaties voor waarbij het ongenoegen m.b.t. tot de kolonisatie, het bestaan van de Muur, het slopen van Palestijnse eigendommen en het uitzettingsbeleid gericht tegen Palestijnen woonachtig in Oost-Jeruzalem wordt geuit, of steun wordt betuigd aan de Palestijnse gedetineerden in Israël. Deze betogingen worden vaak met geweld de kop ingedrukt. Incidenten komen verder hoofdzakelijk voor wanneer de instructies bij checkpoints niet correct worden opgevolgd, of wanneer men te dicht bij de Muur komt en daardoor als bedreigend beschouwd wordt door de Israëlische troepen. Het aantal burgerslachtoffers hierbij blijft evenwel gering.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Westelijke Jordaanoever actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 1 (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), de motiveringsplicht in samenhang met de zorgvuldigheidsplicht als algemeen rechtsbeginsel en de schending van de appreciatiebevoegdheid, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij summier een poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

In een eerste onderdeel – betreffende de vluchtelingenstatus – laat verzoeker gelden als volgt: *“Het CGVS stelt dat er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen waardoor hij Kharbata in 2013 zou hebben moeten verlaten.*

Verzoeker stelde Kharbata te zijn ontvlucht omwille van problemen met gemaskerde mannen. Volgens verzoeker zijn dit mensen die tegen de kolonisten strijden (Israëlische nederzettingen zijn vlak bij verzoekers woonst). Verzoeker stelt eveneens dat hij problemen heeft gekend met de Israëlische autoriteiten (huiszoekingen, opgepakt en ondervraagt ivm de gemaskerde mannen) en die zelfs zo ver zijn gegaan dat ze verzoekers huis in beslag hebben genomen na zijn vertrek. Verzoeker werd door de gemaskerde mannen aanzien als verrader en werd bedreigd. Verzoeker vreesde voor zijn veiligheid en verliet het land. Het achtergebleven gezin heeft het enorm moeilijk en ze vrezen voor hun veiligheid. Ze worden immers door de andere Palestijnen aanzien als collaborateur met Israël.

Omdat verzoeker zegt niet met zekerheid te weten wie deze mannen zijn, stelt het CGVS dat er toch van verzoeker mag verwacht worden dat hij over meer informatie en details zou moeten beschikken ivm deze gemaskerde mannen. Hierdoor zou de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag in het gedrang komen. Nochtans heeft verzoeker sterke vermoedens, die hij heeft uiteengezet tijdens het gehoor. Verzoeker meent immers dat het mensen zijn die tegen de kolonisten strijden en noemt verder tevens twee namen van mannen die deel uit zouden maken van deze groepering. In de context van aanhoudende strubbelingen tussen Palestijnen en kolonisten en gezien de Israëlische nederzettingen vlakbij de woonst van verzoeker, lijkt het dat verzoekers vermoedens toch dicht bij de zekerheid aangrenzend zijn en dus zeer aannemelijk zijn. Het is dan ook onbegrijpelijk dat het CGVS verzoekers geloofwaardigheid in twijfel trekt omdat hij niet nog meer details kan geven ivm deze gemaskerde mannen.

Verder beschuldigt het CGVS verzoeker ervan zijn verklaringen post factum te wijzigen omdat hij eerstens zou stellen dat een van de gemaskerde mannen hem zou hebben benaderd terwijl verzoeker nadien

verklaard dat het zijn vrouw was die zou zijn benaderd. Voorts zou hij blote, vage en inconsistente verklaringen afleggen over de problemen waarmee verzoekers kinderen worden geconfronteerd na zijn vertrek (pesterijen, ontvoeringspogingen, etc.)

Verzoeker stelt eveneens dat er een bomaanslag plaatsvond in het huis van zijn broer waar verzoeker zijn toevlucht zocht. Het CGVS stelt zonder meer dat hieraan geen geloof wordt gehecht omdat dit voortvloeit uit verzoekers voorgehouden probleem met de gemaskerde mannen waaraan eerder geen geloof werd gehecht. Het bijgevoegde youtubefimpje, overlijdens- en begrafenisattest van zijn broer die bij deze aanslag omkwam worden afgedaan als onvoldoende bewijs.

Laatstens zouden verzoekers verklaringen betreffende zijn vlucht uit Kharbata en verblijf in Israël volgens het CGVS weinig aannemelijk zijn.

Het CGVS heeft bij de beoordeling weliswaar een grote appreciatiebevoegdheid, zij het dat er toch bepaalde grenzen zijn aan die bevoegdheid die in casu duidelijk overschreden zijn, alsook is er sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in samenhang met de motiveringsplicht.

Immers, houdt het CGVS bij verzoekers gehoor op geen enkele wijze rekening met verzoekers profiel. Dit profiel werd nochtans perfect beschreven door een medisch attest dat werd neergelegd door verzoeker.

Hierin staat te lezen dat : "les symptômes ... ainsi que son niveau bas d'instruction, pourraient nuire à la qualité de son récit"

Het CGVS heeft duidelijk kennis genomen van de inhoud van dit attest zoals ook blijkt uit de bestreden beslissing, doch legt het CGVS dit volledig naast zich neer stellende dat dit niet volstaat om de hierboven gedane vaststellingen te vergoeilijken of te weerleggen".

Nochtans is het medisch attest zeer duidelijk wanneer het stelt dat verzoeker beperkte capaciteiten heeft die een impact kunnen hebben op de weergave van zijn relaas. Waarom dit attest terzijde wordt geschoven, blijkt geenszins uit de bestreden beslissing. Het simpelweg stellen dat dit 'niet volstaat' is geen afdoende motivering en toont slechts aan dat het CGVS verzoekers medische evaluatie niet au sérieux neemt. Hieruit blijkt onomstotelijk een gebrek aan zorgvuldigheid en motivering.

Het CGVS dient de waarheidsgetrouwheid van verzoeker te evalueren teneinde ALLE objectieve en subjectieve criteria, die aan de basis liggen van zijn individueel geval, bloot te leggen. Deze criteria vergelijken en toetsen aan de Conventie van 1951 en aan art 48/3 van de wet van 1980 en teneinde tot een correcte conclusie te komen aangaande de voorliggende asielaanvraag.

Bovendien wordt met de term "vluchteling", overeenkomstig het verdrag van Genève de persoon bedoeld wordt die "met rede vrees vervolgt te worden". Dat het element van "vrees" - hetgeen op zich reeds een subjectief element is, en een geestesgesteldheid - verder wordt uitgewerkt in de woorden- "met rede". Dat het samenbrengen van de twee termen tot uiting brengt dat het niet enkel de geestesgesteldheid van de geïnteresseerde is die maakt dat hij al dan niet vluchteling is, maar dat deze geestesgesteldheid gestoeld moet zijn op een objectieve situatie waarin die geestesgesteldheid haar oorsprong kan vinden. Dat de woorden "met rede vrees" dus tegelijkertijd slaan op een objectief en een subjectief element, en dat om te besluiten tot het al dan niet bestaan van een redelijke vrees, de twee elementen in ogenschouw dienen te worden genomen. Dat deze zowel objectieve als subjectieve elementen een meer dan duidelijke aanwijzing geven omtrent het gegronde zijn van de redelijke vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker. Dat deze elementen niet toelaten om te besluiten dat er in hoofde van verzoeker, geen ernstige aanwijzingen zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Bijgevolg is er in voorliggend geval een schending van de motiveringsplicht en appreciatiebevoegdheid, en er is derhalve een schending van de conventie, de artikels 48/3, 48/6, in die zin dat het onmogelijk is dat de weigeringsbeslissing op een correcte manier alle redenen van verzoeker, die ertoe hebben geleid dat hij zijn land diende te verlaten, weerlegd."

In een tweede onderdeel – betreffende de subsidiaire beschermingsstatus – benadrukt verzoeker dat zijn identiteit en afkomst in de bestreden beslissing niet in twijfel worden getrokken. Verzoeker stelt zich ernstige vragen bij de analyse van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van de 'actuele' veiligheidssituatie in de Westelijke Jordanoever. Blijkbaar meent het Commissariaat-generaal dat er "actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat..." Verzoeker voert aan dat het Commissariaat-generaal overduidelijk het hele Palestijns-Israëliësch conflict minimaliseert. Het is immers niet omdat dit conflict al meer dan 60 jaar aan de gang is dat het aanhoudende geweld en de aanhoudende provocaties en mensenrechtenschendingen vanwege Israël als 'normaal' moeten worden beschouwd en er slechts sprake zou kunnen zijn van aanhoudend en willekeurig geweld wanneer er iets 'uitzonderlijks' gebeurt als gevolg waarvan het willekeurig geweld 'dermate hoog' zou zijn, aldus verzoeker, die hieraan toevoegt dat het Commissariaat-generaal de 'actuele' veiligheidssituatie dient te analyseren, doch uit de bestreden beslissing onomstotelijk blijkt dat er enkel naar het verleden wordt gekeken. Er is sprake van gebeurtenissen in 2014, 2015, 2016 en eind 2017. Maar we zijn inmiddels halverwege 2018. Hieruit blijkt volgens verzoeker duidelijk een gebrek aan zorgvuldigheid en motivering vanwege het

Commissariaat-generaal. Vervolgens citeert verzoeker uitgebreid uit een recente publicatie van Human Rights Watch, waarmee hij wenst aan te tonen dat de schendingen van de mensenrechten vanwege Israël niet enkel aanhouden, maar steeds verergeren (meer en meer huizen worden gebouwd door de kolonisten, voorkeursbehandeling kolonisten, vernietiging van Palestijnse eigendommen, geen toelating tot bouwen voor Palestijnen waardoor ze steeds vrezen voor inbeslagname en afbraak, buitensporig gewelddadig optreden van Israëlische ordediensten hetgeen resulteert in veel dodelijke slachtoffers en gewonden (inclusief passanten en vreedzame betogers), onmacht/onwil van Israëlische autoriteiten om op te treden tegen kolonisten die Palestijnen (dodelijk) aanvallen en eigendom verwoesten, meer beperkingen van bewegingsvrijheid en beperking van de vrijheid van meningsuiting als het gaat over bezette gebieden). Verzoeker haalt tevens diverse persartikels aan om de invloed van de Verenigde Staten op het Palestijns-Israëliësch conflict aan te tonen. Door de vele pro Israël wijzigingen in het beleid, vooral sedert de verkiezing van Donald Trump als President van de Verenigde Staten, wordt er niet meer gesproken over de door Israël 'bezette' gebieden, wordt Jeruzalem erkend als hoofdstad van Israël, worden schendingen van de mensenrechten afgedaan als verzinzels van mensenrechtenorganisaties en de echte mensenrechtenschenders zouden de Palestijnen zijn die toch maar steeds de Israëliërs blijven aanvallen. Deze steeds aanhoudende en ernstiger wordende schendingen van de mensenrechten vanwege Israël in de bezette gebieden en het pro Israëlisch beleid van de Verenigde Staten, resulteerden dan ook in massaprotesten sedert maart 2018 waarbij buitensporig gewelddadig werd opgetreden door de Israëlische ordediensten. Verzoeker haalt nieuwsartikels aan, die allen berichten over de situatie in Gaza. Hij voert aan dat in deze artikels wordt gewezen op de invloed van het pro Israël beleid van de Verenigde Staten en de weinige kritiek die Israël krijgt vanuit de rest van de Internationale gemeenschap, terwijl uit sociale media, publicaties van Amnesty International, Human Rights Watch, Artsen zonder Grenzen, etc., blijkt dat de Israëlische ordediensten buitensporig gewelddadig hebben opgetreden tegen ongewapende Palestijnse betogers (vele doden en gewonden). Verzoeker vervolgt zijn betoog, stellende dat het Palestijns-Israëliësch conflict nog lang niet ten einde is en er actueel een escalatie van het geweld is gezien de aanhoudende schendingen van de mensenrechten, de steeds toenemende en agressievere wordende kolonisten, het steeds harder optreden van de Israëlische ordediensten, het pro Israëlisch beleid van de Verenigde Staten, de laksheid van de rest van de Internationale gemeenschap om hiertegen te reageren, de massaprotesten van de Palestijnen sedert maart 2018 en de steeds luider wordende kritiek van mensenrechtenorganisaties en journalisten. Dit maakt naar mening van verzoeker dat er actueel in de bezette gebieden bovenop de 'normale' sedert jaren bestaande conflictsituatie (waar al sprake is van ernstige schendingen van de mensenrechten) sprake is van een 'uitzonderlijke' situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat men louter door z'n aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

Bij aangetekend schrijven van 25 juli 2018 legt verzoeker een overlijdensattest van zijn broer neer met vertaling in het Nederlands, alsook een psychologisch attest dd. 10 juli 2018.

2.2.2. Op 26 september 2018 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen worden: de COI Focus *“Territoires palestiniens – Cisjordanie. Situation Sécuritaire”* van 6 augustus 2018, de COI Focus *“Territoires palestiniens. Retour en Cisjordanie”* van 7 augustus 2018 en de COI Focus *“UNRWA financial crisis and impact on its programmes”* van 18 september 2018.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) hij omwille van problemen met gemaskerde mannen de Westelijke Jordaanoever zou ontvlucht zijn doch hij evenwel geen idee heeft wie die gemaskerde mannen zijn of tot welke groepering ze zouden behoren, (ii) het niet aannemelijk is dat hij na een aanslag van de gemaskerde mannen waarbij een belangrijke kolonist gedood werd de enige persoon van het dorp was die door de Israëliërs werd opgepakt ter ondervraging, zeker aangezien hij volhield dat hij niets wist, (iii) er nadien toch twee personen zouden zijn opgepakt doch hij niets weet te vertellen over de personen die gearresteerd werden, dit ondanks het feit dat blijkens zijn verklaringen iedereen alles wist over iedereen in het dorp en er veel geroddeld werd, (iv) het niet geloofwaardig is dat de gemaskerde mannen hem niet gewoon meenamen toen ze een week nadat de Israëliërs hem hadden opgepakt ter ondervraging voor de deur stonden maar hem vroegen zich na drie dagen te melden op een welbepaalde plaats en het bovendien, indien verzoekers tweede versie van de feiten gevolgd wordt, namelijk dat de gewapende mannen niet tegen hem maar tegen zijn vrouw praatten, niet geloofwaardig is dat zij niet tot huiszoeking overgegaan waren, temeer zij ervan overtuigd waren dat hij hun kompanen verraden had en uit verzoekers verklaringen blijkt

dat de groep geen genade kent en ze in het verleden al mensen uit andere dorpen hadden vermoord en gedumpt, (v) zijn familie in de twee jaar tussen zijn vertrek uit Kharbata in 2013 en zijn vertrek uit Israël geen noemenswaardige problemen heeft gehad gelinkt aan de reden waarom hij Kharbata verliet, (vi) de evenementen die in het huis van zijn broer gebeurden, *in casu* een voorgehouden bomaanslag en moord, voortvloeien uit zijn voorgehouden probleem met de gemaskerde mannen, waar geen geloof aan gehecht wordt, hij geen officiële documenten voorlegt van het incident afgeleverd door de politie of andere hulpdiensten, hij er bovendien geen idee van heeft hoe hij dergelijke documenten kan verkrijgen en evenmin weet of zijn familie deze documenten zou kunnen verkrijgen, hij louter een Youtube filmpje neerlegt van de ontploffing en de brand in het huis van zijn broer doch hij niet eens weet wie het gefilmd heeft, het overigens niet mogelijk is om op basis van het filmpje uit te maken of het hier over het huis van zijn broer gaat en er evenmin kan uit afgeleid worden waarom en door wie de aanval uitgevoerd werd, hij ook geen officiële documenten voorlegt ter staving van zijn bewering dat zijn broer bij de ontploffing is omgekomen, niemand de moeite zou hebben gedaan om een overlijdensattest te gaan vragen, het merkwaardig is dat hij een begrafenisattest kon krijgen van iemand waar nog geen overlijdensattest van werd uitgereikt, hij vreemd genoeg na zijn eerste persoonlijk onderhoud op de proppen komt met een hoogst onduidelijke kopie van een document van het ministerie van lokaal bestuur opgemaakt in mei 2017 dat klaarblijkelijk een overlijdensattest betreft en waarin wordt aangegeven dat zijn broer om het leven kwam toen zijn huis op 1 augustus 2013 gebombardeerd werd doch dit slechts een kopie betreft van een document dat jaren na de voorgehouden gebeurtenis op aanvraag werd opgesteld door een persoon waarmee hij klaarblijkelijk een familieband heeft en dit document, gezien het bovenstaande, dan ook allerminst volstaat als bewijs dat zijn broer om het leven kwam door een bomaanslag, laat staan dat dit het gevolg zou zijn geweest van zijn voorgehouden problemen of dat hij persoonlijk gevisieerd werd met het oog op vervolging, (vii) evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen betreffende de wijze waarop hij Kharbata ontvluchtte daar het technisch gezien nagenoeg onmogelijk is dat drie volwassen mannen in de koffer van een simpele personenwagen passen en zijn verklaring dat de smokkelaar aan de controlepost niet verdacht werd en niet gecontroleerd werd omdat hij een nieuwe, gele auto had allerminst aannemelijk is, (viii) ook zijn verklaringen over zijn verblijf in Israël alsook over de manier waarop hij het land uiteindelijk verlaten heeft elke geloofwaardigheid missen, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (ix) de inname van zijn huis na zijn vertrek niet volstaat om te concluderen dat hij daadwerkelijk nood zou hebben aan internationale bescherming daar (1) dit klaarblijkelijk louter gebeurde om militair-strategische redenen waarvoor hij overigens alle begrip lijkt te hebben, (2) het onduidelijk blijft of deze actie van het Israëlische leger onwettelijk of permanent zou zijn en (3) zijn familie niet naar de Palestijnse autoriteiten is gestapt, noch naar de Israëlische autoriteiten die volgens verzoeker de controle over het dorp hadden doch zijn gezin klaarblijkelijk vrijwillig verhuisde en sindsdien bij zijn schoonfamilie verblijft, (x) de door hem neergelegde documenten voorgaande appreciatie niet veranderen, zoals omstandig wordt uiteengezet en (xi) uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever blijkt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 april 2018 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in

aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Aan verzoekers identiteit en afkomst uit de Westelijke Jordaanoever wordt niet getwijfeld.

Artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève. (...)”*.

Artikel 1D van het vluchtelingenverdrag bepaalt: *“Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoger Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen. Wanneer deze bescherming of bijstand om welke redenen ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”*.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet beweert en ook niet aantoonde aan de hand van documenten dat hij de bescherming en de bijstand van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoger Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, in het bijzonder de UNRWA geniet. Artikel 1D van het vluchtelingenverdrag is derhalve niet van toepassing zodat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op correcte wijze de asielaanvraag van verzoeker heeft onderzocht op grond van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève (cf HvJ C-31/09, *Nawras Bolbol v. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal*, 2010, <http://curia.europa.eu>).

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers op goede gronden (1) dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen met gemaskerde mannen waardoor hij Kharbata in 2013 zou hebben moeten verlaten en (2) dat de inname door het Israëlische leger van zijn huis na zijn vertrek niet volstaat om te concluderen dat hij daadwerkelijk nood zou hebben aan internationale bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielaanvraag, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker verwijst slechts naar zijn profiel zoals wordt beschreven in het door hem neergelegde psychologisch attest, dat inhoudelijk quasi volledig overeenstemt met het bij aangetekend schrijven van 25 juli 2018 overgemaakte psychologisch attest dd. 10 juli 2018, en stelt dat dit attest zeer duidelijk is waar het stelt dat hij beperkte capaciteiten heeft die een impact kunnen hebben op de weergave van zijn relaas. Uit deze attesten kan evenwel niet blijken dat verzoekers cognitieve en mentale functies dermate ernstig verstoord zouden zijn waardoor hij niet in staat zou zijn geweest om de essentie van zijn asielmotieven op een duidelijke, volwaardige en geloofwaardige manier uiteen te zetten. Bovendien blijkt noch uit het verzoekschrift, noch uit het administratief dossier dat er zich problemen hebben voorgedaan tijdens de persoonlijke onderhoudsop het Commissariaat-generaal. Uit niets blijkt dat verzoeker tijdens de persoonlijke onderhoudsop omwille van psychologische problemen of niet in staat zou zijn geweest om volwaardige en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Integendeel, de Raad stelt vast dat de persoonlijke onderhoudsop normale wijze hebben plaatsgevonden en dat verzoeker beide malen in staat was om precieze, omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven zodat niet kan worden aangenomen dat psychologische problemen aan de basis zouden liggen van de in de bestreden beslissing vastgestelde ongeloofwaardigheden en incoherenties in verzoekers verklaringen. Zoals reeds terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, hebben zich tijdens de persoonlijke onderhoudsop geen situaties voorgedaan op basis waarvan kan geconcludeerd worden dat verzoeker niet in staat was om zijn asielmotieven naar behoren uiteen te zetten. Verzoeker verklaarde aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud overigens alle vragen en de tolk goed begrepen te hebben. Hij voegde hieraan toe: *“Bedankt het was een goed interview, ik heb alles verteld wat ik wilde vertellen (...)”* (administratief dossier, stuk 13, p. 27). Ook aan het einde van het tweede persoonlijk onderhoud bevestigde verzoeker uitdrukkelijk dat hij de vragen en de tolk goed begrepen had en dat hij de redenen waarom hij in België asiel aanvraagt heeft kunnen toelichten (administratief dossier, stuk 5, p. 13-14). Er kan overigens niet worden ingezien op welke wijze het klachtenpatroon dat in de attesten wordt opgesomd of verzoekers laag opleidingsniveau een verklaring zouden kunnen bieden voor de in de bestreden beslissing veelvuldig opgemerkte manifest ongeloofwaardige verklaringen. In acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad dat de door verzoeker voorgelegde medisch-psychologisch attesten niet vermogen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen en dat geen van de elementen in deze attesten van dien aard zijn dat ze een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter herhalen van en volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielaas, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan geacht worden en waarmee hij er aldus niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een geponde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Verzoeker voert evenmin enig concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

Het bij aangetekend schrijven van 25 juli 2018 overgemaakte overlijdensattest van verzoekers broer betreft slechts een kopie die geen enkele waarborg biedt inzake authenticiteit. Het is voorts opmerkelijk te moeten vaststellen dat dit overlijdensattest pas werd afgeleverd op 7 juni 2018, dus nadat verzoeker zich geconfronteerd zag met een negatieve beslissing, terwijl zijn broer reeds in 2013 om het leven zou zijn gekomen. Dit document kan dan ook niet opwegen tegen de in de bestreden beslissing aangehaalde sterke en persistente twijfels over de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven. De Raad benadrukt in dit verband dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* geenszins het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.7.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.7.2. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever (zie COI Focus "*Territoires palestiniens – Cisjordanie. Situation Sécuritaire*" van 6 augustus 2018) blijkt voorts dat de Israëlische operaties "Bewakers van onze Broers" (juni 2014) in de Westelijke Jordaanoever en "Beschermde Rand" in de Gazastrook (juli 2014) enorme spanningen veroorzaakten tussen Palestijnen, kolonisten en de Israëlische veiligheidsdiensten in de Westelijke Jordaanoever en Oost-Jeruzalem. Na de confrontatie tussen de Israëlische politie en enkele Palestijnen, die zich uit protest verschanst hadden in de moskee Al Aqsa, ontstond er in september 2015 een golf van geweld die zich vanuit Oost-Jeruzalem verspreidde over de gehele Westelijke Jordaanoever. In talrijke regio's monden manifestaties uit in confrontaties met de Israëlische veiligheidsdiensten. Tegelijkertijd dook er een nieuw fenomeen op: Individuele Palestijnen, die geenszins verbonden waren aan een bepaalde groep, vielen kolonisten, Israëlische militairen of politieagenten aan met een mes. Deze onvoorspelbare aanvallen creëerden een klimaat van angst bij de Israëlische bevolking en leidde tot een stijging van het aantal Palestijnen die, louter omdat er vermoed werd dat ze van plan waren een aanval uit te voeren, preventief gedood werden door de Israëlische veiligheidsdiensten Dit type geweld concentreerde zich hoofdzakelijk in Jeruzalem en Hebron, maar kwam, weliswaar in mindere mate, ook voor in Ramallah, Qalqiliya en Bethlehem. Sinds april 2016 zijn het aantal confrontaties, manifestaties en aanvallen gepleegd door Palestijnen echter sterk verminderd. In september en oktober 2016 laaide het geweld weliswaar weer op in Hebron en Oost-Jeruzalem, doch minder hevig dan voorheen. De spanningen wakkerden opnieuw aan in juli 2017 toen de Israëlische autoriteiten beslisten om metaaldetectoren te installeren om zo de toegang tot de Tempelberg in Jeruzalem te controleren. Na 10 dagen van protesten besliste de Israëlische premier om de detectoren te verwijderen. Eind juli 2017 was de rust teruggekeerd. De spanning en het geweld op de Westelijke Jordaanoever, voornamelijk in de vorm van demonstraties en schermutselingen met de ordediensten, namen toe vlak na de symbolische aankondiging door de Amerikaanse president op 6 december 2017 van de overdracht van de Amerikaanse ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem. Dit

verklaart het grote aantal Palestijnse slachtoffers dat OCHA in december 2017 heeft geregistreerd. Ondanks de vrees voor een opflakking van het geweld in de Westelijke Jordaanoever, vond er geen massale volksmobilisatie plaats zoals in de Gazastrook. Verder is er in de Westelijke Jordaanoever geen sprake van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëlische strijdkrachten. Echter, de door de Israëlische strijdkrachten uitgevoerde zoekacties en arrestaties lokken vaak een gewelddadige reactie langs Palestijnse zijde uit en leiden soms tot dodelijke confrontaties met de Israëlische ordetroepen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in 2017 en 2018 op veel plaatsen op de Westelijke Jordaanoever en in Oost-Jeruzalem opsporings- en aanhoudingsoperaties hebben plaatsgevonden die tot geweld kunnen leiden, vaak in de vluchtelingenkampen. De gouvernementen van Jeruzalem, Hebron, Ramallah, Bethlehem, Jenin en Nablus worden regelmatig genoemd. In de Westelijke Jordaanoever komen voorts regelmatig manifestaties voor waarbij het ongenoegen m.b.t. tot de kolonisatie, het bestaan van de Muur, het slopen van Palestijnse eigendommen en het uitzettingsbeleid gericht tegen Palestijnen woonachtig in Oost-Jeruzalem wordt geuit, of steun wordt betuigd aan de Palestijnse gedetineerden in Israël. Deze betogingen worden vaak met geweld de kop ingedrukt. Demonstraties die leidden tot geweld kwamen voor in verschillende gouvernementen. Incidenten komen verder hoofdzakelijk voor wanneer de instructies bij checkpoints niet correct worden opgevolgd, of wanneer men te dicht bij de Muur komt en daardoor als bedreigend beschouwd wordt door de Israëlische troepen. Het aantal burgerslachtoffers hierbij blijft evenwel gering.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat er voor burgers in de Westelijke Jordaanoever actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit hoger aangehaalde informatie blijkt immers dat het conflict in de Westelijke Jordaanoever niet beantwoord aan het begrip willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst er in dit verband op dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* de Westelijke Jordaanoever, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, wat *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit wat voorafgaat. Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn, of die een ander licht kan werpen op voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever. Zo uit het geheel van de informatie waarop de Raad vermag acht te slaan blijkt dat de bezetting in de Westelijke Jordaanoever het leven van vele Palestijnen domineert, dat er nog spanningen zijn in de Westelijke Jordaanoever, dat er incidenten plaatsvinden waarbij Palestijnse burgers het leven laten en dat geweld en onzekerheid het dagelijkse leven kenmerken, benadrukt de Raad dat deze feiten niets veranderen aan de vaststelling dat het conflict in de Westelijke Jordaanoever actueel niet de vereiste intensiteit bereikt om gecatalogeerd te worden als een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker, onder verwijzing naar algemene informatie, aanvoert dat de *“mensenrechten vanwege Israël niet enkel aanhouden, maar steeds verergeren”*, stelt de Raad vast dat niettegenstaande verzoeker verklaarde dat zijn huis in beslag werd genomen door het Israëlische leger hij letterlijk stelde *“Ik heb er geen bezwaren tegen”*. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat er in zijn geval persoonlijke elementen dienen in aanmerking genomen te worden bij de beoordeling van de subsidiaire bescherming c).

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot tweemaal toe werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.9. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.11. Waar verzoeker in zijn 'beroep tot nietigverklaring' vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS